

[Gertie Wandel.]

jeg, der er opnået en hel del med hensyn til fradrag. Indtægtsgrænserne er virkelig hævet, og jeg vil mene, at hvis man gik med til det kommunistiske forslag, ville man give de enlige mødre fordele, som f. eks. den ugifte eller gifte ufaglærte arbejder ikke har. Jeg mener ikke, at man kan gå med til at hæve indtægtsgrænsen så meget. Når man først kommer op på dette indtægtsniveau, er der også en vis sikkerhed for, at de pågældende i hvert fald kan vente lidt med at få bidraget udbetalt. Det offentlige behøver ikke med den indtægtsgrænse, der nu er opnået, at stå som fuld garant for udbetalingen.

Jeg må på mit partis vegne udtale, at vi ikke kan medvirke til det kommunistiske ændringsforslags vedtagelse.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Dette lovforslag med de ændringer, som er foreslået under udvalgsbehandlingen, betyder en væsentlig forbedring af de enlige mødres kår. Der er på mange felter opnået betydelige fremskridt. Der er sket en vis forhøjelse af indtægtsgrænsen, selvom det er rigtigt, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen fremhævede, at jeg kunne have ønsket, at den blev hævet noget mere. Det er rigtigt, at den omtalte kommission principielt gik ind for, at der overhovedet ingen indtægtsgrænse skulle være, men det må også stå det ærede medlem klart efter den diskussion, der var her i salen i november måned, at der ikke er nogen som helst politisk mulighed for at gennemføre en sådan ændring og vel i øjeblikket heller ikke økonomisk mulighed derfor. Om grænsen er der forhandlet i udvalget, også med socialministeren, og der var ikke sangbund for en yderligere hævelse udover den, som er foreslået i ministerens forslag. Det, det kommer an på, er jo, hvilke forbedringer vi kan få gennemført, og ikke at stå og demonstrere.

Foruden forhøjelsen af indtægtsgrænsen er der de principielle nydannelser, barselhjælp for enker, overgangshjælp for enker og i visse tilfælde for fraskilte og separerede og så den, der er kommet til under udvalgsbehandlingen, uddannelseshjælp for enlige. Hvis alle kommissioner kunne se så mange af deres forslag så hurtigt omsat i lovgivning,

som kommissionen om den enlige moder har set det, tror jeg, de ville være tilfredse.

Jeg må anbefale at stemme for ministerens ændringsforslag og imod det kommunistiske ændringsforslag.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker udvalget for den enstemmige tilslutning til de ændringsforslag, jeg har stillet, og til lovforslaget som helhed.

Jeg henstiller til tingets ærede medlemmer at stemme imod det af de kommunistiske medlemmer stillede ændringsforslag.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen spurgte mig, om jeg havde tænkt over, at der indenfor sociale udvalg burde oprettes særlige kontorer, hvor de enlige mødres sager blev behandlet. Almindeligvis er det jo sådan, at de kommunale myndigheder og de sociale udvalg tilrettelægger arbejdet på de kontorer, der beskæftiger sig med de forskellige sager, men jeg skal have opmærksomheden henvendt på, om der kan findes en bedre ordning på dette område.

Jeg forstår, at det ærede medlem i høj grad hæfter sig ved indtægtsgrænsen. Nu er det jo sådan, at der ved det lovforslag, som vi nu forhåbentlig inden ret længe vedtager, sker en forhøjelse af indtægtsgrænsen, men jeg kan oplyse, at de sidste tal, jeg har, stammer fra dengang, da jeg udarbejdede det lovforslag, som nu er til behandling, nemlig fra den 22. november 1954. Når man taler om, at indtægtsgrænsen for de enlige mødre burde svare til den indtægt, ufaglærte mandlige arbejdere har, så skal jeg oplyse, at efter lønstigningerne i foråret 1954 havde den ufaglærte mandlige arbejder her i København en gennemsnitsindtægt på 10 280 kr., og den enlige moder med to børn kunne efter reglerne på daværende tidspunkt, når hun havde en indkomst på 6 290 kr., få udbetalt 1 680 kr. i bidrag, hvilket svarer til en bruttoindtægt på 9 330 kr. Når hun har en indkomst på ca. 8 390 kr., vil hun kunne få udbetalt et bidrag på 420 kr., svarende til en bruttoindtægt på ca. 10 370 kr. Her nærmer den indtægt, den enlige moder kan få ved hjælp af bidraget, sig altså til den indtægt, som en arbejdsmand, der skal forsørge sig og sin familie, har, og jeg gør opmærksom på,